



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 1/2021
20.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., улица ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4 и 1/19 од 09.09.2020. године, у седници одржаној 20.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као нооснована жалба предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Р4 и 1/19 од 09.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4 и 1/19 од 09.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев предлагача којим је тражио да се утврди да је у извршном поступку који се води пред Првим основним судом у Београду, у предмету И бр. 3480/13 повређено право подносиоца захтева на суђење у разумном року, те да се одреди рок у коме ће овај суд окончати поступак. Другим ставом изреке, одбијен је захтев предлагача за досуду новчане накнаде на име материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року у износу од 25.000,00 динара, а последњим ставом изреке, одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова овог поступка.

Против наведеног решења, предлагач је благовремено изјавио жалбу, са предлогом да се решење преиначи и усвоји предлог предлагача, како је и тражено.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 86. став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 ... 111/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, ... 55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 ... „Службени гласник РС“ бр. 46/95, ... 55/14), на чију примену упућује члан 8а. Закона о уређењу судова и нашао да је жалба неоснована.

У поступку доношења побијаног решења, нема битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној

дужности, а жалбом се не указује на друге повреде поступка које би утицале на законитост побијаног решења.

Предлагач, АА из ... је дана 23.02.2015. године Вишем суду у Београду поднео предлог за заштиту права на суђење у разумном року у извршном поступку који се води пред Првим основним судом у Београду, у предмету И 3480/13, са предлогом да се утврди да је предлагачу у овом извршном поступку повређено право на суђење у разумном року и да се по том основу предлагачу досуди новчана накнада у износу од 25.000,00 динара.

Из разлога побијаног решења, произилази да је увидом у списе на које се односи предлог предлагача утврђено, да је предлагач, као извршни поверилац, поднео Првом основном суду у Београду, дана 26.04.2013. године, предлог за извршење против извршног дужника „Dealex“ д.о.о., ради наплате новчаног потраживања, на основу фактуре, као веродостојне исправе. Одлучујући о поднетом предлогу за извршење, суд је дана 13.06.2013. године, донео решење о извршењу, против кога је извршни дужник дана 17.07.2013. године изјавио приговор. Након тога, дана 04.09.2013. године ИПВ веће је донело решење којим је усвојен приговор извршног дужника и стављено је ван снаге решење о извршењу у целисти, па је поступак настављен као поводом приговора против платног налога. Предмет је заведен у уписник парничног одељења 24.06.2016. године, након одржане расправе првостепена пресуда је донета дана 27.09.2016. године која је потврђена од стране другостепеног суда, пресудом од 26.05.2017. године, када је првостепена пресуда постала правноснажна, а извршна дана 12.07.2017. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, примењујући одредбе члана 32. став 1. Устава Републике Србије и одредбе члана 10. Закона о парничном поступку, првостепени суд је оценио да предлагачу у овом поступку није повређено право на суђење у разумном року, с обзиром да је целокупни поступак, почев од дана подношења предлога за извршење, па до доношења правноснажне и извршне пресуде протекао рок од четири године, три месеца и 14 дана, односно мање од пет година.

Оцењујући наводе жалбе, Врховни касациони суд, као другостепени налази да је побијано решење донето уз правилну примену материјалног права.

Према члану 32. Устава Републике Србије, свако има право да независан, непристрасан, законом већ установљен суд, правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Чланом 10. Закона о парничном поступку, прописано је право странке да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року, као и обавеза суда да поступак спроведе без одуговлачења и са што мање трошкова.

Разумна дужина трајања судског поступка, без обзира на њену врсту, представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се неизвесност отклонила, а странка добила сазнање да ли јој то право припада или не, чиме се обезбеђује правна сигурност странака. Оптимално потребно време за окончање поступка је релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају, а на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у

разумном року, поступање суда, природе захтева, односно значаја предмета судског поступка за подносиоца захтева.

Анализирајући дужину трајања поступка у конкретном случају, Врховни касациони суд налази да се не може говорити о непримерено дугом року у коме суд није поступао у предмету предлагача, имајући у виду целокупни поступак, а не само извршни поступак, као део судског поступка за доношење одлуке суда о постављеном захтеву странке. Пропуст суда на које се указује у жалби, а односи се на брзину, односно време које је било потребно да се предмет заведе у уписник парничног одељења, није битно утицао на дужину трајања поступка, с обзиром да су одлуке суда након тога донете у веома кратком року од три месеца и једанаест дана.

Из наведених разлога, посебно имајући у виду да је предмет предлагача правноснажно окончан, Врховни касациони суд је применом члана 8а. Закона о уређењу судова одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**